

ling af Lovforslaget, og jeg kan paa det bedste anbefale Tingets Medlemmer at stemme for det.

Jeg beklager, at det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt ikke har kunnet tiltræde Forslaget. Det ærede Medlem har gjort to Indvendinger. For det første har han sagt, at der har været levnet Folketinget for kort Tid til at behandle Lovforslaget. Hertil skal jeg sige, at Lovforslaget blev forelagt Rigsdagen saa tidligt, at Rigsdagen har kunnet beskæftige sig med det den største Del af Samlingen, men ganske vist har Landstinget først tilendebragt sin Forhandling for forholdsvis kort Tid siden, saa at Folketinget ikke har faaet megen Tid. Til Gengæld har Landstinget, tør jeg sige, overvejet Lovforslaget meget grundigt, og man bør heller ikke undlade at tage i Betragtning, at Landstinget enstemmigt har vedtaget Lovforslaget, ligesom de Ændringsforslag, der blev stillet i Landstinget, er blevet enstemmigt vedtaget dér.

Dernæst rejste det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt Indvendinger mod Lovforslagets § 6 og sagde, at denne Paragrafs Bestemmelser gaar Grundejerns Interesser for nær. Det er mig naturligvis en Tilfredsstillelse at høre, at det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt ikke nærer nogen Tvivl om, at jeg vil administrere Loven, ogsaa § 6, paa en saadan Maade, at Grundejerne ikke faar nogen Grund til at beklage sig, men jeg vil hertil føje, at man jo ikke maa glemme, at Indenrigsministeren ikke saadan uden videre kan finde paa at træffe Bestemmelser, som gaar paa tværs af Grundejerns Interesser; han kan først træffe Bestemmelse, naar Kommunalbestyrelsen i Henhold til Byplansloven har udarbejdet en Byplan og saa indstiller til Indenrigsministeren at træffe Bestemmelse i Henhold til Loven. Desuden nærer jeg ingen Tvivl om, at alle Indenrigsministre vil tage videst muligt Hensyn til Grundejerns berettigede Interesser. Men foruden den Garanti, som det ærede Medlem har i, at jeg som Indenrigsminister ikke vil gøre Grundejerne nogen Fortræd og ikke vil administrere Loven anderledes, end dens Forudsætninger er, vil jeg henviser det ærede Medlem til at søge Trøst ogsaa i den Omstændighed, at Mænd som Landstingsmand Piper, Landstingsmand Stensballe og Landstingsmand Johannes Jensen og andre Udvalgsmedlemmer sammen med mig meget grundigt har overvejet, paa hvilken Maade man kunde sikre de berettigede Interesser, og saaledes som

vi nu til sidst har formet Lovforslaget mener vi, at alle Interesser er saa vel garderet som paa nogen Maade muligt.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale det høje Ting at stemme for Lovforslaget. Der er ingen Tvivl om, at Byplansloven vil blive til stor Nytte for mange Kommuner, baade Sognekommuner, navnlig saadanne, som har bymæssig Bebyggelse, og Bykommuner, og det er mit Haab, at de Byplaner, der bliver udarbejdet, vil kunne iværksættes paa en saadan Maade, at ingens berettigede Interesser bliver traadt for nær.

Pitzner: Jeg vil gerne indrømme, at det i mangfoldige Tilfælde kan være gavnligt at have en Byplanslov. Men det, jeg har imod Lovforslaget, som det her foreligger, er, at det enkelte Sogneraad paa ganske løst Grundlag kan fatte Beslutning om at ville udarbejde noget i Retning af en Byplan, og i samme Øjeblik er det saa forbudt de forskellige Ejere, som en saadan Byplan kommer til at berøre, i 3 Fjerdingaar at røre ved deres Jorder. Jeg har ikke noget imod det, der kan ske, naar Sagen først kommer op til de højere Instanser, men som Loven nu er formet, kan et hvilket som helst Sogneraad paa et nok saa løst Grundlag standse enhver Grundejer i at træffe Dispositioner over sine Jorder i 3 Fjerdingaar. Det er jeg imod, og derfor vil jeg stemme imod Lovforslaget ved tredje Behandling, idet jeg ligeledes opfordrer Tingets ærede Medlemmer til at stemme imod det.

Carlsen-Skiødt: Jeg vil med stor Glæde anerkende de Mænds Dygtighed, der i Landstinget har bearbejdet dette Lovforslag, men derfor er det dog ikke sagt, at Landstinget har opdaget alle de forskellige Faldgruber, der kan være i et saadant Lovforslag. Jeg er fremdeles af den Mening — og den højtærede Indenrigsminister har ikke faaet mig til at fravige den —, at § 6 rummer en Mulighed for, at den, brugt i sin fulde Udstrækning saavel af Sogneraad, Byraad som eventuelt af Indenrigsministeren, kan komme til paa en uretfærdig Maade at gaa Grundejere, Jordejere og Parcelejere for nær.

Indenrigsministeren (Hauge): Til det ærede Medlem Hr. Pitzner vil jeg sige, at det ikke er rigtigt, at Grundejerne ikke kan røre ved deres Jorder i 3 Fjerdingaar. Det, der staar i § 6, er følgende: „Efter Begæring af en Kommunalbestyrelse, som